

Élő vagy élettelen a Világegyetem?

Az emberré válás kezdetétől máig ívelő évmilliókon át mindannyian állást foglaltunk, így vagy úgy, a világszemlélet kérdésében. Az ókori Görögországban még vizsgakérdés volt, például Chrysippos iskolájában, hogy élő vagy élettelen a Világegyetem! Vajon hogyan érveltek, milyen érvek hangoztak el? Nem tudjuk!

Az állásfoglalást ma már készen kapjuk, tetszetős, meggyőző csomagolásban: a Világegyetem élettelen, és kész! De hol vannak az érvek? Hol, hogyan, ki és milyen alapon döntött a Világegyetem leglényegesebb, legalapvetőbb kérdésében? A valóság az, hogy egészen egyszerűen elmaradt ennek a kérdésnek a vizsgálata.

Nemcsak a tudományos értékű vizsgálat, de a legelemibb érvek is hiányoznak. Ebben a minden másnál alapvetőbb kérdésben ugyanis történelmi okok miatt berögződött egy tudomány-ellenes hozzáállás, amely egyszerűen nyers tényként akarja elfogadtatni azt a véleményt, azt a feltevést, hogy a világ kimerül az anyagiségben, és minden más ebből következik. Pedig ha a Világegyetem él, az mindent, amit tudunk, alapvetően megváltoztat. Megváltoztatja az iskolai oktatást. Ha a Világegyetem él, akkor az „ősrobbanás” csak egy sok életjelensége közül. Ha a Világegyetem él, akkor a biológia az alapvető természettudomány, és a fizikát legmélyebben a biológiából lehet megérteni. Ha a Világegyetem él, akkor a földi élet nem az anyagból, hanem a kozmikus életből keletkezett. Ha a Világegyetem él, akkor a Homo Sapiens nem a majomból, hanem a Világegyetem életerejéből ered. Ha a Homo Sapiens az Élő Világegyetemből ered, akkor az emberiségnek nem alantas a múltja, hanem kozmikus. Ha az emberiségnek nem alantas a múltja, akkor az emberiség nem a barbárságból fejlődik a fogyasztói társadalom magaslatai felé, hanem egy kozmikus élő erőközpontból, és így át kell értékeljünk a történelmet, az egész fejlődéstudományt. Ha a Világegyetem él, akkor az emberi önazonosságot nem találhatjuk meg a Természettel szemben. Ha a Világegyetem él, akkor nem igaz, hogy a manapság világszerte az iskolákban leadott tananyag világnézetileg semleges – pedig rendszerint így tüntetik fel. Ha a Világegyetem él, akkor nem anyag-, hanem élet-központú társadalmat kell építeni. Ha a Világegyetem él, bennünk él, akkor az ember nem szorul rá külsődleges társadalmi intézményrendszerre erkölcsi felfogása megalapozásához, mert a kozmikus világrend erkölcsisége az embert is áthatja és képes utat mutatni életvezetésünkben. Ha a Világegyetem él, bennünk él, akkor utat mutathat életvezetésünkben. A Világegyetem élő vagy élettelen természete alapkérdés!